

יוֹדְעֵי סוּדוֹת פְּתוּרוֹ לְנוּ סוּד זֶה הַחֶתוּם:
 שְׁלוּחֵי מִצְוָה הֵן אֵינָם נִזְקָיִן בְּהַלִּיכְתָּם,
 לָמָּה אֶפּוֹא קָרָה אֶסוֹן אֶת אֲבִינִי מוֹרְנוּ
 בְּנִסְעוֹ לְעִיר הַבִּירָה כְּשֶׁלִּיחַ עִירְנוּ
 אֶל רְאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל הַמְּבַקְשִׁים לְעַמָּם יִשְׁע
 בְּצָרָה:
 שָׁם בְּשִׁפְכוּ שִׁיחוֹ לְפָנֵיהֶם בְּרוּחַ נְשִׁבָּה
 מֵעֶצֶר רָעָה וְיִגוֹן וּמַחְסֵר בְּרִיּוֹת גּוֹפָא
 עַל פְּנֵי כָּל אֲחֵיו נֶפֶל וַיָּמַת מִיָּתָה חֲטוּפָה?

רְצוּי לְיוֹצְרוֹ הִיָּה, צְדִיק חֲסִיד וְקָדוֹשׁ,
 לְכֵן מַת בְּנִשְׁקָה בְּסוּד "בְּקָרוֹבֵי אֶקְדָּשׁ",
 יַעַן כִּי נִגְשׁ הָעַם וּכְמוֹ תִּבְּן נְדוּשׁ
 נֶאֱסַף הַצְּדִיק מִפְּנֵי הָרָעָה, וְנִפְשׁוּ הַנְּהַלְאָה
 בְּן עֵרֶן עֲלֵתָה וְשָׁם מְנוּחָתָה מְצָאָה.

(המנוח ר' יוסף שלמה בן אריה ליב שמערלינג בא במלאכות קהל מאהילוב ע"פ
 דנעפר לאספת שלוחי הקהלות אשר היתה בימי המיניסטר איגנאטיוב, ובישיבת
 האספה בבית הבאראן גנצבורג ביום ג' אייר תרמ"ג, מדי דברו בהתלהבות עזה על
 מעמד בני עמנו חמורה מאד, נשבר לבו בקרבו ופלצות אחזתו וימת על פני כל
 הנאספים, ונקבר בכבוד גדול במעלה הקברים אשר בהע"מ).

(יהודה לייב גורדון, נאד של דמעות - קבוצת כתובות שעל גבי הקברים)

עַל פְּנֵי כָּל אֲחֵיו נֶפֶל: המילה נפל משנה את הוראתה המקראית כתיאור מגורים ע"פ
 בראשית (כה, יח): "וַיִּשְׁכְּנוּ מִחֻלָּה עַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם פְּאָקָה אֲשׁוּרָה עַל פְּנֵי כָּל
 אֲחֵיו נֶפֶל".

בְּסוּד "בְּקָרוֹבֵי אֶקְדָּשׁ": ע"פ הפסוק העוסק במות בני אהרון (ויקרא י, ג): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל אֶהֱרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקָרוֹבֵי אֶקְדָּשׁ".
"נִגְשׁ הָעַם וּכְמוֹ תִּבְּן נְדוּשׁ": ע"פ ישעיהו (כה, י): "וְנְדוּשׁ מוֹאֵב תַּחֲתֵיו כְּהַדוּשׁ מִתְּבִין
 בְּמוֹ מִדְּמֵנָה". ההערה הנסמכת לאפיטף מבהירה את ההקשר ההיסטורי של פסוק זה,
 במיוחד על רקע השימוש הסמוי בדרשת חז"ל על הפסוק "נאסף הצדיק מפני הרעה",
 המתארת את מותו של רבי שמעון בן גמליאל כמוות שיש בו ממד של גאולה שכן הוא
 מונע ממנו את הפורענות הגדולה שעתידיה להתרגש על העולם לאחר מותו.